

ת"ד 11781/01/20 - מדינת ישראל נגד טהה עטון

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

15 דצמבר 2021

ת"ד 11781-01-20 מדינת ישראל נ' עטון

לפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל תביעות תעבורה

ירושלים וש"י ע"י ב"כ עו"ד יעל כהן,

נגד

טהה עטון

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יהודה ספץ ממשרד אקסלרוד

גזר דין

העבירות

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעבירה של אי תקינות דלתות ופתחים באוטובוס בניגוד לסעיף 470 לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961, נהיגת אוטובוס מבלי לדאוג לבטיחות הנוסעים בניגוד לסעיף 416(ב) לתקנות התעבורה תש"ל - 1970, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961, התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 וגרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961.

עובדות כתב האישום

1. ביום 1.08.19 בסמוך לשעה 23:32 נהג הנאשם אוטובוס מספר רישוי 87-338-01 בכביש עירוני ברחוב מעגלי הרי"ם 117 בירושלים. באותן נסיבות נהג הנאשם באוטובוס כאשר דלתות האוטובוס לא תקינות.
2. בהמשך הדרך בכיוון נסיעת הנאשם קיימת תחנת אוטובוס, בה עצר הנאשם על מנת להוריד את הנוסעת שטוקהמר פרידה (להלן: "הנוסעת"). הנוסעת החלה לרדת מהאוטובוס דרך הדלת האחורית.
3. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לירידת הנוסעת, החל בנסיעה קדימה כשדלת האוטובוס האחורית פתוחה וזאת עוד בטרם סיימה הנוסעת לרדת מהאוטובוס. עקב כך, מעדה הנוסעת ונפלה מחוץ לאוטובוס כשרגלה הימנית מתחת לגלגל האחורי הימני של האוטובוס. הנאשם בנסיעתו קדימה עלה עם גלגל האוטובוס על רגלה של הנוסעת.

4. כתוצאה מהתאונה נחבלה הנוסעת חבלות של ממש ונגרמו לה: שבר קטן באף שלא עבר רדוקציה וחתך עורי שנתפר, שבר קטן בארובת העין ללא מעורבות של גלגל העין, שבר פריקה בכתף שמאל, פצע פתוח ברגל ימין בגודל של כ- 15*6 ס"מ ניכרו אזורים עם גידים נמקיים עם דמקרציה ברורה.

5. לצורך טיפול בחבלה זו עברה הנוסעת הטרייה של הפצע וקיבוע מפרק קוניפורם LF1 MTT. היות והפצע לא נסגר עברה הנוסעת ביום 28.08.19 ניתוח בהרדמה כללית בו בוצעה הטרייה של הפצע, סגירתו עם מתלה חופשי מהגב לטיסימוס דורסי, וכן שתל עור בעובי חלקי מירך ימין. הנוסעת הייתה מאושפזת בבית החולים מיום 2.08.19 ועד יום 24.09.19.

עברו התעבורתי של הנאשם

6. הנאשם יליד 1989 בן 32, בעל רישיון נהיגה משנת 2010. הנאשם ללא עבר פלילי וללא הרשעות בעבירות תעבורה משנת 2012. לחובת הנאשם שתי הרשעות בעבירות מסוג ברירת משפט משנת 2011 ומשנת 2012.

תסקיר שירות המבחן

7. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, נשוי, אב לתינוק ומפרנס יחיד. נוסף על עבודתו כנהג, עובד הנאשם כטבח בבית חולים "משגב לדך" ובמכתב ההמלצה מבית החולים הוא מתואר כעובד מסור, מקבל מרות ובעל יחסי אנוש טובים. הנאשם הוא השלישי מבין שישה ילדים שנולדו להוריו, אותם הוא מתאר כאנשים חמים ואוהבים אשר העניקו לו את כל צרכיו ומעורבים בחייו.

8. על פי התסקיר הנאשם קיבל אחריות על מעשיו ומביע חרטה צער וכאב על התאונה. אירוע התאונה נחוה על ידו כטראומה ובחודשים הראשונים שלאחר התאונה התקשה לתפקד והתמודד עם סימפטומים פוסט טראומטיים. הנאשם מבין כי היה עליו להשבית את האוטובוס בשל התקלה על אף רצונו להעניק שירות טוב לנוסעים. הנאשם הביע הסכמה להשתתף בקבוצה טיפולית לצורך שיקומו.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות מילוליות טובות, מיומנויות תפקודיות תקינות והוא מפגין אחריות ואמפטיה לזולתו.

9. בשל כל האמור ובשל העובדה כי ניכר שההליך המשפטי היווה עבור הנאשם גורם מרתיע ומחדד גבולות, המליץ שירות להטיל על הנאשם עונש של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 280 שעות, צו מבחן שיאפשר השתתפותו בקבוצה טיפולית וכן עונשים נלווים, בדמות מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת.

טיעוני המאשימה לעונש

10. לטענת המאשימה בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין לצורך קביעת העונש הראוי על בית המשפט לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, מתחם הענישה הנוהג ואת האינטרס הציבורי שנפגע.

11. לטענת המאשימה נסיבות התאונה העולות מכתב האישום בו הודה הנאשם מלמדות על רשלנות גבוהה מצדו בייחוד כאשר המדובר בנהג אוטובוס אשר מצופה ממנו רמת זהירות גבוהה יותר כאשר הוא מסיע נוסעים על בסיס יומי

והוא זה שאחראי לשלומם וביטחונם במהלך הנסיעה.

12. לטענת המאשימה האינטרס הציבורי שנפגע הוא שלומם של הנוסעים באוטובוס ושל משתמשי דרך אחרים. במקרה זה התממש פוטנציאל הנזק והנוסעת נחבלה חבלות קשות, הייתה מאושפזת בבית החולים כחודשיים, עברה ניתוח בעקבות הפצע שנגרם לה ברגל ונשארה בהשגחה ובשיקום. גם איכות חייה ואורחות חייה נפגעו והיא ונדרשה לסיוע מהמוסד לביטוח לאומי.

לא היה בידי המאשימה מידע על מצבה של הנפגעת כיום. לטענתה נעשו מספר ניסיונות ליצור עמה קשר שלא צלחו.

13. המאשימה טענה כי מתחם הענישה בעבירות אלה נקבע על פי מידת הרשלנות המיוחסת לנאשם וחומרת הפגיעות שנגרמו לנפגע העבירה. ברף העליון מצויים המקרים שמידת הרשלנות גובהה והחבלות קשות והעונש המקובל בהם הוא מאסר בפועל ופסילה של מספר שנים. ברף התחתון מצויים המקרים הקלים יותר בהם יש פסילת מינימום של 3 חודשים ויותר רכיבים הכוללים גם צו של"צ.

14. ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ **2564-12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.06.12) שם נפסק כי גם במקרים בהם נחבל אדם ולא רק במקרים שיש קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לענישה שהטיל בית המשפט על הנאשם שלא ציית לאור אדום וגרם לתאונת דרכים בה נחבלו שתי המעורבות באופן קשה שהצריך ניתוחים ושיקום. שם על אף המלצת שירות המבחן להטיל צו של"ץ השית בית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ופסילה של 24 חודשים שלאחר ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי להחמיר עם הנאשם הוקל העונש ל - 3 חודשי עבודות שרות.

15. לענין מתחם הענישה הפנתה המאשימה לרע"פ **458-15** אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 22.01.15) שם קבע בית המשפט לתעבורה כי מתחם ענישה לגרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש נע ממאסר בעבודות שרות ועד 12 חודשים מאסר בפועל.

16. לענין העונש ההולם הפנתה המאשימה לת"ד 6290-05-12 מדינת ישראל נ' חיים פינקס (ורסם בנבו 24.12.13) שם נגרמו לנפגעת בתאונה אישה בת 80 חבלות של ממש בדמות שברים בצלעות ובאגן שהשפיעו עליה גם לאחר התאונה. בית המשפט השית על הנאשם שעברו התעבורתי מקל 4 חודשי מאסר בפועל ופסילה למשך 30 חודשים.

17. לענין העונש הפנתה המאשימה גם לת"ד 188-11-14 מדינת ישראל נ' חוסאם אסעד (פורסם בנבו 5.03.15) (להלן: "ענין אסעד") שם הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש לילד שנסע ברכב הסעות בו נהג. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשים מאסר בעבודות שרות, 3 שנות פסילה ויותר רכיבים כולל פיצוי לנפגע העבירה ומשפחתו.

18. לטענת המאשימה המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ אינה מתאימה למקרה זה שכן בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בפגיעות שנגרמו לנפגעת וברמת הרשלנות של הנאשם יש למקם את הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה, ואילו צו של"צ מתאים לענישה ברף התחתון של המתחם. לטענתה מתחם הענישה במקרה זה צריך לכלול מאסר ולו בעבודות שרות.

19. המאשימה בקשה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שרות לתקופה שלא יפחת מ - 3 חודשים, מאסר על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים שיחול על גרימת ת"ד עם חבלות של ממש ועל נהיגה בפסילה, פסילה בפועל שלא תפחת מ - 12 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך ש לוש שנים, קנס של 1,500 ₪ התחייבות כספית בסך של 4,000 ₪ למשך שנתיים על גרימת תאונת דרכים עם חבלה של ממש, או נהיגה בפסילה ופיצוי לנפגעת העבירה לשיקול דעת בית משפט. אשר לפגיעה הכלכלית שעשויה להיגרם לנאשם עקב הפסילה, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר ממנו עולה כי הנאשם עובד כטבח בשנים האחרונות ולפיכך הכנסתו כנהג אוטובוס אינה היחידה.

טיעוני הנאשם לעונש

20. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם נדרש לקבל החלטות קריטיות ומשמעותיות בזמן אמת ולכן גם אם בחר באפשרות הטובה פחות של נהיגה באוטובוס לא תקין מדובר ברשלנות ברף הנמוך שכן, אין מחלוקת כי הוא החל בנסיעה כאשר האוטובוס היה תקין והנזק לדלתות נגרם במהלך הנסיעה.

21. לטענת ב"כ הנאשם בכתב האישום בו הודה הנאשם ובחומר החקירה אין זכר לנזקים נפשיים, קושי בשינה או פגיעה נמשכת ביד. לא הוגשה חוות דעת רפואי בעניינה של הנפגעת ולא הוכח קשר סיבתי בין הנזקים הנמשכים לתאונה. יתרה מכך, מהמסמכים הרפואיים שלא נסתרו והוגשו על ידי המאשימה, עולה כי הנפגעת שוחררה במצב כללי טוב עם הנחיות מסוימות.

22. לטענת ב"כ הנאשם יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את הודאתו המיידית בכתב האישום, חסכון בזמן שיפוטי והיתרון בכך שהנפגעת לא נאלצה לעמוד על דוכן העדים ולהיחקר.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טען ב"כ כוחו כי הוא אדם נורמטיבי, בן 32 נשוי וללא עבר פלילי לחובתו 2 עבירות תעבורה של ברירת משפט. הנאשם מפרנס יחיד, רישיונו הוא מטה לחמו ופסילה ממושכת כמות כגזירת מוות כלכלי עליו שכן, משכורתו האחרת אינה מכסה את הוצאותיו ואין לו חסכונות. לטענתו פסילה ממושכת או מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה ממושכת עלולים להביא אותו למצב של חדלות פירעון.

23. אשר לגזרי הדין אליהם הפנתה המאשימה טען ב"כ הנאשם כי הם ניתנו בנסיבות שונות לחלוטין, הן לעניין נסיבות גרימת התאונות והן לעניין תוצאות התאונה. בת"ד 12-2564 (עניין קרני) מדובר לטענתו בפגיעות קשות מאוד לאם ובתה שנגרמו עקב אי ציות לאור אדום. בת"ד 15-458 (עניין מחבוש), מדובר בקטיעת רגל שנגרמה כתוצאה מסטייה מנתיב. בת"ד 12-05-6290 (עניין פינקס), נקבע בתסקיר שהנאשם לא יכול לבצע עבודות שרות ולכן בית המשפט גזר מאסר בפועל לתקופה קצרה יותר מהתקופה שנקבע בהסדר שנקבעה ל - 6 חודשים. בת"ד 14-11-188 (עניין אסעד) מדובר במקרה חמור מאוד שבו התעורר ילד קטן, נותר נכה וחיי נפגעו בצורה אנושה ועל כן הוטל עונש חמור של 6 חודשים בעבודות שרות ורכיבים נוספים.

24. ב"כ הנאשם הפנה לתמונה החיובית העולה מהתסקיר לפיה הנאשם לקח אחריות מלאה על האירוע, הוא מצוי בהליך טיפולי וביקש לאמץ את המלצתו של שירות המבחן בעניין צו השל"צ על אף שגם להמלצה זו עלולות להיות

משמעויות כלכליות לגבי הנאשם.

25. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין לעניין מתחם הענישה והעונש ההולם בתאונת דרכים שנגרמה בנסיבות דומות. ב"כ הנאשם הפנה לפ"ל 5854-05-14 **מדינת ישראל נ' משה לוי** (פורסם בנבו 19.07.15), שם לא נתן הנאשם תשומת לב מספקת לירידת נוסעת מהאוטובוס וכתוצאה מכך נקטעה כף רגלה של הנוסעת. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש פסילה של 9 חודשים, פסילה על תנאי מאסר על תנאי ופיצויים.

לת"ד 1436-01-14 **מדינת ישראל נ. עיסא חוויש** (פורסם בנבו 28.04.14) שם הורשע הנאשם בנהיגה רשלנית, שם נחבלה נוסעת שעמדה בסמוך לדלת ונגרמו לה חבלות ראש ושבירים בצלעות ובעצמות. בית המשפט השית על הנאשם מאסר מותנה של 3 חודשים, שישה חודשי פסילה, 150 שעות של"צ וקנס. בעפ"ת 30937-01-13 **לילי מץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.05.15) נידון ערעור של נאשמת שהיא נהיגה רשלנית אי מתן אפשרות להשלים חציית כביש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה של ממש, בדמות שבירים לנפגע. בית המשפט הטיל על הנאשמת 6 חודשים פסילה בפועל, 3 חודשי פסילה על תנאי ובערעור הופחתה הפסילה ל - 4 חודשים.

26. ב"כ הנאשם ביקש כי ייגזרו על הנאשם עד 6 חודשים פסילה בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית, של"צ בהיקף משמעותי בהתאם להמלצת התסקיר או מאסר קצר שלא יעלה על 21 ימים בעבודות שרות תוך הפחתה ברכיבים האחרים ככל שיינתן מאסר. ב"כ הנאשם הותיר לשיקול בית המשפט גזירת העונשים הנלווים בדמות מאסר מותנה, קנס, התחייבות ופיצוי לנפגעת.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו ההלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 **עמנואל גברזניי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.1.2014)).

28. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שלום הציבור, שלמות הגוף והנפש והצורך לשמור על ביטחונם של נוסעי האוטובוס ויתר משתמשי הדרך.

29. ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.6.14) (להלן- פסק דין קרני) עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 **ימיני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), 12.1.2011); ע"פ 5167/05 **מג'דוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו), 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בפסק דין קרני קבע בית המשפט העליון, כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופטת בדימוס נאור:

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג וברח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

30. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה.

מידת הרשלנות

31. תאונת הדרכים התרחשה לאחר שהנאשם החל בנסיעה כשדלת האוטובוס האחורית פתוחה וזאת עוד בטרם סיימה הנוסעת לרדת ממנו. כתוצאה מכך, מעדה הנוסעת ונפלה מחוץ לאוטובוס כשרגלה הימנית מתחת לגלגל האחורי הימני של האוטובוס. הנאשם נסע קדימה ועלה עם גלגל האוטובוס על רגלה של הנוסעת. הנאשם שלטענתו החל בנסיעה כשהאוטובוס תקין המשיך בנסיעה על אף התקלה בדלתות האוטובוס ובין היתר, כתוצאה מכך נגרמה התאונה. איני סבורה כי טענת הנאשם לפיה קיבל החלטה להמשיך בנסיעה על מנת לא לפגוע ברמת השירות יש בה כדי להפחית ממידת רשלנותו. היה על הנאשם שהינו נהג מקצועי, שאחראי לשלומם וביטחונם של הנוסעים לא להמשיך בנסיעה כשהאוטובוס לא תקין והיה עליו להעדיף את ביטחונם של הנוסעים על פני המשך מתן השירות באוטובוס, שהנסיעה בו מסכנת אותם. על הנאשם היה לוודא כי הנוסעת הגיעה למדרכה בבטחה בטרם החל בנסיעה.

32. הנאשם הוא נהג מקצועי, הנוהג באוטובוס ציבורי בעיבורה של עיר ומסיע מדי יום, עשרות נוסעים. חובת הזהירות המושגית הנדרשת מנהג מקצועי הינה חובת זהירות מוגברת. הנאשם נושא באחריות לשלומם ולביטחונם של קבוצות נוסעים בהיקפים שונים אשר נמצאים באוטובוס שבאחריותו. נהיגת אוטובוס, רכב כבד, יוצרת סיכון מוגבר גם כלפי עוברי הדרך שאינם נוסעים באוטובוס. הסכנה הטמונה לציבור כשמדובר בנהג "מקצועי" אשר נמצא שעות רבות בכביש, גבוהה במידה ניכרת מהסכנה שבנהיגת נהג רגיל ראו למשל רע"פ 8839/05 עמוס ראובן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 10.01.06).

בנסיבות אלה אני קובעת כי מידת רשלנותו של הנאשם הינה ברף הנמוך עד בינוני.

מידת המסוכנות

33. הפגיעה באינטרס הציבורי והשמירה על שלום הציבור הינה נגזרת של תוצאות התאונה וחומרת הפגיעה במעורבים בה. תוצאותיה של התאונה אינן קלות כלל ועיקר. על פי עובדות כתב האישום נגרמו לנפגעת שבר קטן באף

שלא עבר רדוקציה וחתך עורי שנתפר, שבר קטן בארובת העין ללא מעורבות של גלגל העין, שבר פריקה בכתף שמאל, פצע פתוח ברגל ימין. לצורך טיפול בחבלה זו עברה הנוסעת הטרייה של הפצע וקיבוע מפרק. כיון שהפצע לא נסגר עברה הנוסעת ביום 28.08.19 ניתוח בהרדמה כללית בו בוצעה הטרייה של הפצע, סגירתו עם מתלה חופשי וכן שתל עור בעובי חלקי מירך ימין. הנוסעת הייתה מאושפזת בבית החולים מיום 2.08.19 ועד יום כחודשיים 24.09.19. לא היה בידי המאשימה אינדיקציה לגבי מצבה הרפואי של הנפגעת היום והשלכות הפגיעה בה על חייה כיום.

נוכח חומרת החבלות שנגרמו לנפגעת אני קובעת כי מידת המסוכנות הינה נמוכה עד בינונית.

מתחם הענישה

34. בעפ"ת (חי') 41868-02-13 **אקלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.7.13) נדון ערעור על עונשו של נאשם שהורשע בסטייה מנתיב נסיעה, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה רשלנית התנהגות הגורמת לנזק ולחבלה של ממש. הנאשם צעיר בעל נסיבות חיים לא פשוטות ועבר לא מכביד, איבד שליטה על הרכב וגרם לפציעותיהם של כמה מהמעורבים בתאונה וכן לו עצמו. חלק מהפצועים טופלו גם באופן כירורגי.

בבית משפט קמא נדון הנאשם ל- 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 48 חודשי פסילה בפועל, 10 חודשי פסילה על תנאי, וקנס בסך 1,500 ₪.

ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל ונקבע כי על אף רשלנותו הבלתי מבוטלת של המערער חרזה הענישה ממתחם הסבירות. עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בוטל ועונש הפסילה בפועל הופחת ל- 18 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי.

בעפ"ת 36094-10-11 **רוקסנה שטרית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.01.12) הורשעה הנאשמת בגרימת חבלה של ממש ב-3 הולכות רגל בכך שגרמה להן פציעות חמורות ובהן, שברים בגפיים ובעמוד השדרה, דימום מוחי, אשפוז במחלקת טיפול נמרץ, ניתוחים מורכבים וכן שיקום ממושך.

הנאשמת ללא הרשעות קודמות במשך 13 שנות נהיגה, אם ל-2 ילדים שהייתה בהריון בעת מתן גזר הדין. הנאשמת הודתה מיד והתסקיר בעניינה היה חיובי.

ביהמ"ש המחוזי התערב באופן משמעותי בגזר דינו של בית משפט קמא והפחית את משך פסילת הרישיון מחמש שנים ל- 11 חודשים. בנוסף נדונה הנאשמת לריצוי 400 שעות של"צ ול-10 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים.

בת"ד (י-ם) 5455-08-14 **מדינת ישראל נ' מולד**, (פורסם בנבו 20.12.17), הורשעה הנאשמת על פי הודאתה בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חציה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלה של ממש. הנאשמת פגעה בהולך רגל במעבר חציה גרמה לו לחבלה קשה בראש ולאיבוד הכרה. בשל עברה התעבורתי המקל הודייתה במיוחס לה ולקיחת אחריות על מעשיה נגזרו על הנאשמת מאסר בעבודות שירות למשך 21 יום, מאסר על תנאי של 3 חודשים, פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

בת"ד (י-ם) 5996-03-15 **מדינת ישראל נ' דוברינסקי**, (פורסם בנבו 30.4.17), הורשע נאשם בגרימת תאונה בעבירות של חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש ואי ציות לתמרור עצור. הנאשם נהג באוטובוס והתנגש באוטובוס עמוד 7

אחר. לנוסעים בשני האוטובוסים נגרמו חבלות. לשני נוסעים נגרמו חבלות קשות מאוד ולאחת מהן נקטעה הרגל. גם הנאשם עצמו נחבל קשות. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה במקרים בהם הפגיעה חמורה במיוחד כפסע מן המוות כולל רכיב מאסר ופסילה ארוכה. עוד קבע בית המשפט כי העובדה שנהג באוטובוס המעורב נהג במהירות אינה מצדיקה הימנעות ממאסר. על הנאשם הושתו פסילה למשך 11 חודשים, מאסר של 3 חודשים בעבודות שירות, קנס, ומאסר על תנאי.

בת"ד (י-ם) 3617-07-14 **מדינת ישראל נ' בן חמו**, (פורסם בנבו 14.12.16), שהוגש על-ידי ב"כ הנאשם, הורשע נאשם בגרימת חבלה של ממש בתאונת דרכים. הנאשם נסע עם רכבו לאחר ופגע בהולכת רגל שעמדה על המדרכה ופצע אותה קשות. התסקיר בעניינו של הנאשם, שהיה בעת התאונה כבן 18 חיובי ועברו נקי. על הנאשם נגזרו מאסר בעבודות שירות למשך 21 יום, פסילה למשך 11 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד**, (פורסם בנבו 5.3.15), הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל ילד שנסע ברכב ההסעות בו נהג הנאשם ונגרמה לו חבלת ראש קשה, אשר גרמה לפגיעה קשה בראיה וחייבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיעודית צמודה. כתוצאה מהתאונה נפגעו הנאשם וילדים נוספים שנסעו עמו.

על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים, פיצוי לנפגע ומשפחתו בסך 8,000 ₪.

בפסק דין זה קבע כב' השופט האוזרמן את מתחם הענישה המקובל בהתאם לחומרת הפגיעה:

" טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונה היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פסע" בין לבין גרימת מוות, כאשר המעורבים בה נפגעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אשפוז ארוך והליכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עובר לתאונה.

מנגד, ברף התחתון מצויים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהמ"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בהחלטתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחתון נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים."

בת"ד (פ"ת) 6290-05-12 **מדינת ישראל נ' פינקס**, (פורסם בנבו 24.12.13), הורשע נאשם בעבירות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חציה בבטחה, נהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. לנפגעת בתאונה אישה בת 80 נגרמו שברים בצלעות ובאגן, שתוצאותיהם ניכרות עד היום. לנאשם עבר מקל. על הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 30 חודשים, פסילה על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 3,500 ₪.

בת"ד (צפת) 2370-10-12 **מדינת ישראל נ' שלום**, (פורסם בנבו 23.2.14), הורשעה נאשמת בעבירות של נהיגה ברשלנות, אי שמירת רווח, סטייה מנתיב ועקיפה בדרך לא פנויה (בניסיון למנוע התאונה) ובנהיגה בקלות ראש.

הנאשמת שעברה התעבורתי נקי נפגעה אף היא בתאונה. לנפגעת נוספת בתאונה, בת 33 ואם לשניים נגרם נזק נזק נזק נזק. הנפגעת הפכה מאישה עצמאית לאשה התלויה באחרים. הנאשמת נדונה למאסר בעבודות שירות של 3 חודשים, פסילה של 4 שנים, 12 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך 1000 ₪, 6 חודשי מאסר על תנאי לגבי נהיגה בפסילה.

35. מהמקובץ עולה, כי מתחם הענישה בתאונות דרכים בה הורשע נאשם בגרימת חבלה של ממש שאינה ברף הנמוך ורשלנות שאינה ברף הנמוך נע בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, פסילה של 11 חודשים ועד 4 שנים. העונש בתוך המתחם נקבע לפי מידת הרשלנות והעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, מספר הנפגעים, חומרת החבלות ומצבם לאורך זמן, וכן בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם ועברו הפלילי והתעבורתי. במקרים המתאימים ניתן להטיל צו של"צ בהיקף משמעותי חלף מאסר קצר בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

36. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

37. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי יסבלו אף הם מטראומה כתוצאה מהתאונה. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

לעניין זה קבע בית המשפט בר"ע 530/84 בלה שפר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 6.11.84):

"...אנו דנים בעבירה, שאיננה כרוכה בפגמים מוסריים או בשחיתות, אלא ביטויה, כידוע לכולנו, באופן התנהגותו של האדם הנוהג ברכב, ומבחינה זו לא יכולים עברו או תכונותיו האישיות של האדם הנוגע בדבר להיות בעלי משקל מכריע. כפי שכולם נוהגים בדרכים, צריכים גם האמצעים העונשיים, שנועדו להכתיב דרך התנהגות מסוימת, לחול על כולי עלמא."

לנאשם בעל ותק נהיגה של כ-12 שנים עבר תעבורתי מקל ללא הרשעות בעבירות תעבורה משנת 2012. לחובת הנאשם שתי הרשעות בעבירות מסוג ברירת משפט משנת 2011 ומשנת 2012.

בהתחשב בקביעותי בדבר מידת הרשלנות ומידת המסוכנות ונוכח עברו התעבורתי המקל של הנאשם מצאתי למקמו ברף הנמוך של מתחם הענישה.

תסקיר שירות המבחן

38. על פי התסקיר מדובר בנאשם נורמטיבי אשר הבין את הטעות שעשה, לקח עליה אחריות מלאה ואף הביע נכונות להשתתף בהליך שיקומי. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומחדד גבולות וכי צו של"צ נרחב יהווה עונש מוחשי עבור הנאשם ויאפשר השקעת משאבים בהליך טיפולי לצד המשך העסקתו. בנסיבות אלה מצאתי לחרוג במעט ממתחם הענישה ולאמץ את המלצת שירות המבחן וחלף מאסר קצר בעבודות שירות להטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן שיאפשר השתתפותו בקבוצה טיפולית. על מנת שהענישה תהלום את חומרת החבלות מצאתי להטיל של"צ בהיקף נרחב מהמוצע ופסילה משמעותית.

39. לחומרה התחשבתי בחומרת העבירות והסיכון העולה מהן, בעובדה כי מדובר בנהג מקצועי שחלה עליו אחריות מוגברת כלפי ביטחונם של הנוסעים ובתוצאותיה של התאונה ופגיעותיה של הנפגעת.

40. לקולה התחשבתי בכך שהנאשם הודה במיוחס לה וחסך זמן שיפוטי, בעברו התעבורתי המקל ובנסיבותיו האישיות העולות מהתסקיר ובנכונותו לעבור הליך שיקום.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים בעבירות של גרימת חבלה של ממש בתאונת דרכים ונהיגה בפסילת רישיון.
2. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 16 חודשים.
3. הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.3.22 תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.
4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
5. הנאשם יבצע 350 שעות שירות לתועלת הציבור במסגרת מינהל קהילתי תלפ"ז. היה והנאשם לא יבצע את השעות במלואן, כי אז ייגזר עונשו מחדש.
6. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא כנדרש את המוטל עליו, ישוב בית המשפט וידון בעונש שיוטל עליו.

6. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.3.22.

7. תשלום פיצוי לנפגעת העבירה בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.22 באמצעות מזכירות בית המשפט.

מזכירות תשלח ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א טבת תשפ"ב, 15 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.